

Getuigenis van de doopcatechisten

God zoekt bereidwillige mensenhanden om kinderen te helpen dopen. Wij, doopcatechisten, beschouwen het als een voorrecht om iets tastbaar te mogen betekenen op dit scharnierpunt van elke christenmens. Iedere tweede zondag van de maand staan wij met een ploeg van twee enthousiaste catechisten klaar om nieuwkomers in onze geloofsgemeenschap te verwelkomen en om hun ouders daarin te begeleiden.

Enkele dagen voor de doopselviering nodigen wij alle ouders die hun kindjes willen laten dopen uit op de pastorie. Die voorbereidende catecheseavond verloopt altijd in een gemoedelijke sfeer. Het lokaal geurt al naar verse koffie, de kaarsjes branden en een fraai bloemstukje versiert onze werktafel.

Op deze bijeenkomst maken we vooreerst ruimte om even met elkaar kennis te maken. Wij vinden het immers belangrijk dat er voor een gezamenlijke doopviering iets van ontmoeting mag groeien tussen de ouders. Wij zijn ook benieuwd welke naam zij kozen voor hun kleintje en wat die naam betekent. Of er al broertjes of zusjes zijn,... ? Vervolgens werken we op een heel aanschouwelijke manier met afbeeldingen van alle gebeurtenissen van het doopritueel. De ouders mogen daarbij zelf toelichten met welk onderdeel van de doopritus ze al vertrouwd zijn. In een fijn gesprek verdiepen we telkens de verschillende symbolen die bij de doopceremonie aan bod komen: water, olie, vuur, het kruisje op het voorhoofd, de handoplegging. Het zijn allemaal krachtige en prachtige tekens waardoor jonge ouders zich nog steeds aangesproken voelen. We zoeken samen ook onze weg in de schriftlezing die op zondag zal worden voorgelezen. We denken na hoe de woorden van het evangelie aansluiten op het leven van de dopelingen en hun bekommerde opvoeders. Deze uitdagende zoektocht doorheen de Bijbel ervaren we zelf als een boeiende oefening die meer diepgang en glans verschaft aan ons eigen gelovig leven.

Nadien overlopen we nog eens stap voor stap het verloop van de doopselviering zodat 's zondags iedereen met een ontspannen gevoel de kerk kan betreden, Maxi-Cosi rond de arm, papfles in de buurt, camera in de aanslag.

Alvorens de doopviering van start gaat, wacht ons een hele stoet van praktische ditjes en datjes. We zijn dan eigenlijk ceremoniemeesters die er voor zorgen dat alles vlot en geordend kan verlopen. Onze voorganger Luce treedt de jonge gezinnen en de kinderen ruimhartig en persoonlijk tegemoet. Het mooiste moment van de doopviering is natuurlijk de ritus van het water en de zalving met olie waarin we Gods geestkracht heel nabij weten. Wij worden ook vaak getroffen door de persoonlijke beloftes die mama en papa, meter of peter tegenover het kind uitspreken. Op zo'n moment weerklinkt er vaak een authentiek engagement om de dopeling onvoorwaardelijk te steunen en met nestwarmte te omringen. Tijdens deze pakkende belofte wordt er al eens traan weggepinkt, stukt er al eens een stem, zie je wel eens hoe handen zich in elkaar verstrengelen of hangt er plots een geladen stilte in onze kerk. En dan word je als catechist gewaar: ja, dit is Sacrament. Hier en nu gebeurt er iets levensvullends. Hier ademt een zielsgelukkig kind van God. Hier ademt een Levende Kerk. Daar doen we het voor.

De doopselploeg: Sandra, Els, Heidi en Bart